

ga je pa vendar grozne smerti otela. Kaj je bilo v jedilu? Toliko strupa — rumenega arsenika — da bi bilo zadostilo petero ljudi ob življenje pripraviti. Uzročnik tega hudo delstva je bil lastni tast Matevža Č.; zakaj da je pa to storil, se še ne ve prav. Zagrabili so pa hudobnika preč, ter ga c. kr. okrožni sodnii v Celji izročili. J. Š.

Iz Mirne na Dolenskem 2. julija. J. R.—č. Od več strani naprošen, naj bi naznanil, kako letina pri nas kaže, povém „Novicam“ sledče: Ne le pri nas, hvala Bogu! temuč tudi v vseh bližnjih farah žito dober pridelk obeta. Terta je bila enmal pozebla, pa je spet odgnala, tako, da zdaj prav lepo stojí, ravno tako tudi turšica; fižol je enmal suša zamudila, zgodno vsajen je veliko lepsi od kasnejega; lansko leto je pa ta lepsi bil. Sadja bo malo pri nas zunaj orehov; v drugih krajih, kakor v Buči in Velikočerniških gorah so hruške in češplje polne. Ječmen smo že pozeli 22. junija, pšenico in rez bomo prihodnji teden. — Včeraj popoldne je toča hudo razsajala v št. Ruperški in v Velikočerniških gorah; škoda se lakko ceni na več tisuč gold.; tako strašno je v nekterih krajih tersje pobila, da več let ne bo rodilo, tudi kos nogradov je vzela; celo turšico je tam pa tam blizo gore zlo otepla. Kjer so priderli hudourniki s hriba, so vzeli tudi pokošeno seno. Reveži, kaj bojo počeli, ktem je huda ura vzela vše pridelk! Ravno v ti hudi uri je trešilo tudi na polji, ko sta neki mož in žena mervo nakladala na voz; ženo je ubilo do smerti, mož pa so vendar spet obudili k življenju.

Novičar iz raznih krajev.

Da bi se slabidi dohodki nekterih učnikov v Ijudskih šolah po kmetih poboljšali, se zamore po dovoljenji ministarskem učnina (šolski dnar) povikšati in to plačilo tako ustanoviti, da perve tri šolske leta se za otroka za vsaki teden odrajuje 2 kraje., za druge tri leta pa 3 kr. — V kateri koli dunajsk politisk časnik človek pogleda, ne nahaja na pervi strani med tistimi spisi, ki „zvonec nosijo“ (Leitartikel), že dolgo nič druga kot od te in une „banke“ in od te in une „železnice“; vidi se, da je suša tudi na političnem polju. — Za spodobni sprejem in gostovanje natorozancev in zdravnikov, ki se bojo snidili mesca septembra na Dunaji, je nek 20.000 gold. določenih. — Dunajski žitarji so iz Odese zvedili, da francozka vlada nakupuje ondi sila veliko rusovskega žita, ki bo nadomestoval domači pridelk. — Dunajčanje ne tožijo po krivici čez dragino — pravi neki dunajsk časnik — al še veliko bol se smejo pritožiti Francozi, ker v Parizu veljá kilogram (poldruži funt) naj boljega mesa 2 franka in 3 centime, to je, blizu 48 kraje., kilogram kravjega mesa 1 frank in 54 centimov, telečjega 1 fr. in 99 cent., koštrunovega 1 fr. in 86 centimov. — Tudi dragina ima svoje dobro; namesto da se pošilja domač dnar v ptuje dežele za ptuje blago, ostane doma in se kupujejo domači pridelki. Očitno se vidi to pri tistem penečem vinu, ki ga delajo v Šampaniji na Francozkom in se drago po svetu prodaja pod imenom Šampanja (Champagner). Tri leta sèm se ga na Dunaji vsako leto manj speča. Iz colnih zapisnikov se vidi, da leta 1853 ga je prišlo na Dunaj še 150.000 steklenic (flašk), leta 1854 le 70.000, in lani še 40.000 ne. Namesto te ptuje penine se je popilo več domače, ki jo delajo na Ogerskem, Avstrijskem itd. — Čedalje verjetniše je, da se bota cesar avstrijski in francozki letos kje snidila, čeravno mesto shoda še ni znano. Politkarji, ki hočejo vse na drobno vediti, terdijo, da to ni le znamenje posebnega prijatelstva, temuč še kaj več, ker nedavnej sta tudi car rusovski in kralj pruski skupej bila. Koliko je resničnega nad tem ugibanjem, gotovo časnikarji sami ne vejo. — Cesar Napoleon je kardinalu Patrizzi-u, ki je pri kerstu njegovega sina namestoval sv. očeta papeža, podelil veliko, v briljante ukovano svetinjo reda „častnega legijona“, in

bo poslal papežu v spomin krasno, iz naj dražjega severskega porcelana narejeno kerstno kapelico. — V deržavnem zboru angleškem je unidan lord Lyndhurst od ministrov terjal, naj razodenejo zboru zadeve laške; minister Clarendon je odgovoril, da to ne more biti, dokler obravnave niso dognane, in je pristavl le to, da angleška in francozka vlada ste napolitansko vlado resno opomnile, naj vpelje potrebne prenaredbe v svoji deržavi, in da angleška vlada je nagovorila tudi francozko in avstrijsko, naj nju armade zapuste papeževe dežele; napolitanska vlada takrat še ni nič odgovorila, francozka in avstrijska vlada pa ste rekle, da ste pripravljeni to storiti, kakor hitro bo le papeževa vlada neke pogoje spolnila. — Za gotovo se pripoveduje, da Moldava in Valahija se ne bote zedinile v eno deržavo. — Poslednji čas se sila veliko rokodelcov iz Nemškega preseluje na Rusovsko; samih mizarjev se je nek unidan blizu 400 iz Berolina na Rusovsko podalo, tako, da sedaj tam teh delavev prav zlo pomanjkuje.

Oglas od Soče.

Bi rad, prav rad, prijatel, tvojo slavo
Slovencem, kakor ti želiš, zatobil;
Tako bi za te čast, za svojo glavo
Pa lavor nezvenljiv pri njih zadobil,
Al kar odrekel Bog mi vince zdravo,
Je Pegazu nakrat kopita zdrobil;
Ki tešč po Elikonskem griču blodi,
Ne more tebi peti, hud ne bodi!

„Napenjaj, rekel boš, ko drugi strune,
Jim treba ni krepčavnega poliča;
Vse vprek slavé, kokoši in kopune
Dekleta vmes župana in beriča.
Ko čul bi iz loga ptičic mile kljune,
Glasí se sladka pesem strun grabiča“.
Prijatel, kdor će vredno nam zapeti,
Si mora z vincom prej serce ogreti.

Dokler le z vodó vira Ipokrene
Gasil si budem nepriazno žejo,
Ne bom zapel ti pesmi zaželjene.
Ker strune nikdar skušat' Muz ne smejo,
Je pevcu nektar vinee prave cene,
Ta dá domišli nebesko rejo;
Potem zapoje pesem brez opora,
Potem šumi iskreni tok govora.

Omerla se zbudí pesniška žila,
Se vnovič vžgě nadušja iskra sveta,
Spet pevca zdaj derví stvarjenja sila,
Ki nove mu zelene vence spleta.
Al kjer je krepka terta usahnila,
Potihne pesem, sladko prej zapeta;
Zastonj si reve Pegaza sedlajo.
Jim slabe strune več glasú ne dajo.

Ko v vincu, hotel Bog! se milodragih
Nebeških plamočutov pa napijem,
Ne bom zamolčal dik mi vedno blagih;
Ti bom zapel z nadušenim izlijem
V jedérnih stihih in ne krasa nagih.
Poprej ti, ljubček, čela ne ovijem.
Za zdaj pa le prevdari, modra glava:
Da voda pevcem ni nikakor zdrava!

F. Z.

Stan kursa na Dunaji 7. julija 1856.

Obligacije	5 %	84 $\frac{1}{4}$	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	68 $\frac{1}{2}$ fl.
deržavnega	4 $\frac{1}{2}$ "	74	"	Windišgrac. "	20 " 23 $\frac{1}{4}$ "
dolga	4 "	66	"	Waldstein. "	20 " 25 "
	3 "	50 $\frac{1}{2}$	"	Keglevičeve "	10 " 10 $\frac{1}{2}$ "
	2 $\frac{1}{2}$ "	42	"	Cesarski cekini.	4 fl. 48
Oblig. 5% od leta 1851	B 89	"		Napoleondor (20 frankov)	8 fl. 2
Oblig. zemljis. odkupa 5%	86 $\frac{1}{2}$	"		Suverendor	14 fl.
Zajem od leta 1834 . . .	240 $\frac{1}{2}$	"		Ruski imperial	8 fl. 17
" " 1839 . . .	121 $\frac{3}{4}$	"		Pruski Fridrihsdor . . .	8 fl. 20
" z loterijo od leta 1854	106 $\frac{1}{4}$	"		Angležki suverendor . .	10 fl. 5
" národní od leta 1854	85 $\frac{5}{8}$	"		Nadavk (agio) srebra: na 100 fl. 3 $\frac{3}{4}$ fl.	